

Cele lekcji – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia chrześcijańskiej wizji szczęścia;
- doskonalenie umiejętności autorefleksji.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- samodzielnie formułuje opinię dotyczącą uniwersalnych ludzkich pragnień;
- w dyskusji z rówieśnikami wskazuje na cechy człowieka szczęśliwego i człowieka nieszczęśliwego;
- rozumie, że poszczególne zachowania człowieka są przejawami i konsekwencjami stanu moralnego człowieka.

Wartości

- autorefleksja moralna.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – koszyk odpowiedzi. Nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie: „Czego pragną absolutnie wszyscy ludzie na świecie?”, a następnie rozdaje uczniom kartki i prosi, aby każdy z nich zastanowił się rzetelnie nad odpowiedzią na to pytanie i ją zapisał. Po zakończonej pracy uczniowie podchodzą do koszyka, w który wkładają karteczki.

Dwóch uczniów odczytuje na przemian odpowiedzi.

Podsumowanie: absolutnie każdy człowiek na świecie chce być szczęśliwy. Dążenie do szczęścia jest wspólne wszystkim ludziom bez względu na czas i miejsce, w jakich przyszło im żyć. Pragnienie i poszukiwanie szczęścia są wpisane

w stworzoną przez Boga naturę człowieka. Owszem różni ludzie odmiennie definiują szczęście i w czym innym go upatrują, ale samo pragnienie szczęścia jest wspólne wszystkim.

Rozwinięcie tematu

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel prosi, aby uczniowie dobrali się w grupy liczące 4–5 osób, i wybrali w nich liderów, których zaprasza po odbiór materiałów: formularzy (załącznik 1) i markerów. Następnie wyjaśnia, że zadaniem uczniów jest odpowiedzieć na dwa pytania zapisane na formularzach.

Grupy po wykonaniu zadania prezentują efekty swojej pracy. Nauczyciel uzupełnione przez uczniów formularze eksponuje w widocznym miejscu.

Podsumowanie: radość w sercu, uśmiech na twarzy, spokojne sumienie, wewnętrzna harmonia, gotowość do pomocy, życzliwe podejście do innych, okazywanie wdzięczności, otwartość na ludzi przy umiejętności czucia się dobrze z samym sobą to chyba najdobitniejsze dowody tego, że jest się szczęśliwym. Analogicznie smutek w sercu i na twarzy, wyrzuty sumienia, wewnętrzny niepokój, obojętność czy wręcz wrogość wobec innych, egoizm, roszczeniowość, zagłuszanie samotności używkami lub elektroniką będą wskazywały na nieszczęśliwe serce. Pytanie tylko, czy pozwolimy tym dowodom do nas przemówić, czy w ogóle je dostrzeżemy.

Zakończenie

Człowiek dojrzały przypatruje się swojemu zachowaniu i wsłuchuje się w swoje serce. W ten sposób może odkryć, czy jest szczęśliwy lub nieszczęśliwy. To z kolei pozwala zastanowić się, co czyni go jednym lub drugim. A to ostatecznie umożliwi świadome działanie i branie odpowiedzialności za swój los. Z perspektywy człowieka wierzącego jest to tym ważniejsze, że wiemy, co czyni nas nieszczęśliwymi – grzech. Nasze zaś szczęście zależy od tego, czy idziemy Bożymi drogami.

Notatka

Nauczyciel na koniec lekcji prosi, aby każdy z uczniów zapisał jedną myśl, która z dzisiejszych zajęć była dla niego szczególnie ważna.

Korelacja z edukacją szkolną

- filozofia: różne definicje szczęścia;
- etyka: szkoły etyczne w starożytnej Grecji i Rzymie.

Inne możliwości realizacji

Metoda – praca z formularzem. Nauczyciel wprowadza w temat zgodnie z powyższym konspektem. Natomiast w sekcji *Rozwinięcie tematu* prosi, aby uczniowie popracowali z podręcznikiem, uzupełniając formularz (załącznik 2).